

2023.10.08. Jel22,1-5 magyar

Köszöntés: Zsolt40,6 Uram, Istenem! Sok csodás tervet vittél véghez értünk, nincs hozzád fogható. Szeretném hirdetni és elmondani, de több annál, mint amit fel tudnék sorolni.

Olvasmány: 1Móz2,4-25

Ez az ég és a föld teremtésének története. Amikor az Úristen a földet és az eget megalkotta, 5 még semmiféle mezei fű nem volt a földön, és semmiféle mezei növény nem hajtott ki, mert az Úristen még nem bocsátott esőt a földre. Ember sem volt, aki a földet megművelje. 6 Akkor forrás fakadt a földből, és mindenütt megöntözte a termőföld felszínét. 7 Azután megformálta az Úristen az embert a föld porából, és az élet leheletét lehelte az orrába. Így lett az ember élőlény.1Móz 3,19; Jób 10,8-9; 33,4; Zsolt 104,29; Préd 3,20; Ézs 2,22; 1Kor 15,45-47

8 Ültetett az Úristen egy kertet Édenben, keleten, és ott helyezte el az embert, akit formált. 9 Sarjasztott az Úristen a földből mindenféle fát, szemre kívánatosat és eledelre jót; az élet fáját is a kert közepén, meg a jó és a rossz tudásának fáját.1Móz 3,22; Jel 2,7; 22,2.14

10 Édenből pedig fakadt egy folyó, hogy a kertet öntözze; onnan aztán szétágazott, és négy ágra szakadt. 11 Egyiknek Píson a neve. Ez megkerüli Havíla egész földjét, ahol arany van. 12 Ennek a földnek az aranya jó. Van ott illatos gyanta és ónixkő. 13 A második folyónak Gíhón a neve. Ez megkerüli Etiópia egész földjét. 14 A harmadik folyónak Tigris a neve. Ez Assúr keleti részén folyik. A negyedik folyó pedig az Eufrátesz.Dán 10,4

15 Fogta tehát az Úristen az embert, és elhelyezte az Éden kertjében, hogy művelje és őrizze azt. Ez 28,13 16 Ezt parancsolta az Úristen az embernek: A kert minden fájáról szabadon ehetsz, 17 de a jó és a rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert azon a napon, amelyen eszel róla, halállal lakolsz.1Móz 3,3.11.17; Róm 6,23

18 Azután ezt mondta az Úristen: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat. Préd 4,10 19 Formált tehát az Úristen a földből mindenféle mezei állatot, mindenféle égi madarat, és odavitte az emberhez, hogy lássa, minek nevezi; mert minden élőlénynek az a neve, aminek az ember elnevezi. Préd 3,20 20 Így adott az ember nevet minden jószágnak, az égi madaraknak és minden vadállatnak, de az emberhez illő segítőtársat nem talált.

21 Mély álmod bocsátott azért az Úristen az emberre, és az elaludt. Akkor kivette az egyik oldalbordáját, és húst tett a helyére. 22 Az emberből kivett oldalbordát az Úristen asszonnyá formálta, és odavezette az emberhez. 1Kor 11,8; 1Tim 2,13 23 Akkor ezt mondta az ember: Ez most már csontomból való csont, testemből való test. Asszonyember legyen a neve: mert férfiemberből vétetett.

24 Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és ezért lesznek egy testté. Mt 19,5; Mk 10,7-8; 1Kor 6,16; Ef 5,31 25 Még mindketten meztelenek voltak: az ember és a felesége is, de nem szégyellték magukat.

Alapige: Jelenések 22,1-5

Azután megmutatta nekem az élet vizének folyóját, amely ragyogó, mint a kristály, és az Isten és a Bárány trónjából ered. Ez 47,1; Zak 14,8 2 A város főútjának közepén, a folyó két ága között van az élet fája, amely tizenkétszer hoz termést, minden egyes hónapban megadja termését, és a fa levelei a népek gyógyítására szolgálnak. 1Móz 2,9 3 És semmi nem lesz többé átok alatt a városban, hanem az Isten és a Bárány trónja lesz benne: szolgálói imádják őt, Zak 14,11 4 és látni fogják az ő arcát, és az ő neve lesz a homlokukon. 5 Éjszaka sem lesz többé, és nem lesz szükségük lámpásra, sem napvilágra, mert az Úr Isten fénylik fölöttük, és uralkodnak örökkön-örökké. Ézs 60,19; Dán 7,18

Teremtés és újjáteremtés. A Biblia első és utolsó könyvéből olvastunk most fel. Az olvasmányunk a teremtés az alapigénk pedig az újjáteremtés vízióját mutatja be. Nem kérdés, hogy a Jelenések könyve merít Mózes első könyvéből, hiszen, ha végig olvassuk akkor több olyan ószövetségi szakasz is visszaköszön, amit aktívan felhasznált a szerző. Akár a Genézisből vagy prófétai könyvekből is, mint Dániel és Ezékiel.

S ezt vehetjük természetesnek is, hiszen a régi dolgokat, a régi tradíciókat mindig megrágja, megfontolja az ember. S mi is így vagyunk ezzel. Akár körforgás szerűen. S ez valahol nagyon jó is, hiszen átgondoljuk és átrágjuk azt, hogy mi az, ami a mag, ami a kályha, ami az alap, amire építünk, s mi az, ami ráakódott s talán már nem kell tovább vinni, vagy éppen, hogy káros mai szemmel nézve.

Az alapige egy természeti képpel kezd, ahol is az élet fája van, mely minden hónapban termést hoz, a levelei gyógyítanak, körül öleli az élet vizének folyója, amely az Isten és a Bárány trónjából ered.

Természetesen ilyen fát nem ismerünk, bár azért sok gyógyhatású növény van, s ezt a testvérek talán sokkal jobban is tudják, mint én, hiszen sokan járnak ki erdőbe gombát szedni, vagy éppen gyógynövényeket gyűjteni, vagy akár otthon is sokaknak van a kertjében ilyen fajta növény.

Egy szép magyar mondás tartja is, hogy fűben, fában orvosság. Azaz a természet megfigyeléséből sokat tanult és tanul az ember, és beépíti ezt a mai életébe, s akár kutat is ezeknek a megfigyeléseknek a mentén.

Múlt héten megint felfigyeltem erre, mert hát két magyar születésű kutatót is Nobel díjjal jutalmaztak múlt héten. Karikó Katalint, aki mRNS technológia kutatásában alkotott forradalmat, s ugye ennek is köszönhetünk Covid vakcinákat s más gyógymódokat is, illetve Krausz Ferencet, aki amúgy Bécsben doktorált, s fizikai Nobel díjat kapott.

Hat ránk a teremtett mindenség, s mi is kutatjuk azt, annak csodáit. S így természetes, hogy olyan képeket, fogalmakat és hasonlatokat hozunk elő, mint amilyen világban élünk.

Így volt ez akkor mikor a teremtés történetét leírták, s akkor is, amikor a Jelenések könyvét. Ami körülvesz bennünket, az meghatároz, s amit olvasunk s magunkhoz veszünk, nos az is meghatároz.

Ez a zsidóság számára is alapvető volt. Éppen ezért nemcsak a természetben éltek, hanem olvasták és olvassák a mai napig az Írást. Tegnap ráadásul Tóra ünnepe volt a zsidóságnak, amikor is az a hagyomány, hogy befejezik az olvasást s kezdik előlről. Sajnos azonban ez háttérbe szorul, hiszen ismét egy fegyveres konfliktus van Izraelben, meg hadállapot. Szörnyű látni.

Ami viszont az Írással való foglalkozást illeti, nos körforgás van. S ez kicsit engem is megihletett, ezért is választottam most ezt a két szakaszt. Szoktam mondani a diákoknak, hogy a Biblia nem olyasvalami, amit egyszer elolvastunk és készen vagyunk, hanem amit érdemes mindig elő venni, mert személyes életünkben is időszakról időszakra mást értünk meg belőle, mást ragadunk meg, s minél több ismeretünk van, annál mélyebben nyílik meg akár egy történet.

Hiszen másként olvas egy tizenéves s másként egy sokat látott felnőtt ember. Másként ért meg egy víziót is.

S hogyha a Jelenéseknek ezt a látomását, vízióját nézzük, akkor távol is kerülünk a természettől. Hiszen azt mondja, hogy nem lesz majd szükségük lámpásra, nem lesz majd éjszaka, meg nappal, hanem majd Isten világít nekik.

Ezt nem nagyon tudjuk úgy érteni, hogy a természet képeivel magyarázzuk. Ennek átvitt értelmét látjuk inkább.

Hogy a szerző azzal a bizalommal fordul a jövő felé, hogy Isten az Ő fényével betölti a mindenséget. S itt bizony már nem tudunk a természetre hagyatkozni, hanem arra, ami azon túl van.

Az istenire. A transzcendensre, a természet felettire. Arról viszont csak hasonlataink, képeink, fogalmaink vannak, amelyek talán segítenek valahogy megérteni, valahogy keretek közé tenni azt, amit nem tudunk olyan egyszerűen kifejezni.

De ez a vízió ma is betölthet minket, ma is vigasztalhat minket, mint ahogyan az 1. században tette azt az akkori testvéreknek.

Isten megvilágítja a dolgokat, belép az életünkbe úgy, hogy többet és teljesebben látunk majd, többet és jobban értünk majd. Kapaszkodjunk bele ebbe a reménységbe, ebbe a látásba mi is. Ámen.

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd László